

Logică și structuri discrete

Logică propozițională

Marius Minea

marius@cs.upt.ro

<http://cs.upt.ro/~marius/curs/lst/>

30 octombrie 2017

Logica stă la baza informaticii

circuite logice: descrise în algebra booleană

Logica digitală, sem. 2

calculabilitate: ce se poate calcula algoritmic?

metode formale: demonstrarea corectitudinii programelor

eroare în sortarea Java (Timsort) corectată (2015)

inteligenta artificială: cum reprezentăm și deducem cunoștințe?

testare și securitate: găsirea unor intrări și căi de eroare,
exploatarea automată de vulnerabilități

etc.

Din istoria logicii

Aristotel (sec.4 î.e.n.): primul sistem de *logică formală* (riguroasă)

Gottfried Wilhelm Leibniz (1646-1714): *logică computațională*
raționamentele logice pot fi reduse la *calcul matematic*

George Boole (1815-1864): *The Laws of Thought*:
logica modernă, algebră booleană (*logică* și *mulțimi*)

Gottlob Frege (1848-1925): *logica simbolică clasică*
Begriffsschift: formalizare a logicii ca fundament al matematicii

Bertrand Russell (1872-1970): *Principia Mathematica*
(cu A. N. Whitehead)
formalizare încercând să eliminate paradoxurile anterioare

Kurt Gödel (1906-1978): *teoremele de incompletitudine* (1931):
nu există axiomatizare consistentă și completă a aritmeticii
limitarea logicii: fie paradoxuri, fie afirmații nedemonstrabile

Exemple de specificări logice

RFC822: Standard for ARPA Internet Text Messages (e-mail)

If the "Reply-To" field exists, **then** the reply **should** go to the addresses indicated in that field **and not** to the address(es) indicated in the "From" field.

Contracte pentru funcții în limbaje de programare

Bertrand Meyer, Eiffel, 1986; acum în mai toate limbajele incl. pentru C în anul 1, <http://c0.typesafety.net>

```
int log(int x)
//@requires x >= 1;
//@ensures \result >= 0;
//@ensures (1 << \result) <= x;
```

Logică și gândire computațională (algoritmică)

Computational logic

folosirea logicii pentru *calcule* sau *rationamente despre* calcule legată de *programare logică*: descrie declarativ *ce* se calculează, ordinea operațiilor (*cum*) rezultă automat

$$\text{Algorithm} = \text{Logic} + \text{Control}$$

R. Kowalski, 1979

“logica” algoritmului: definiții, relații, reguli \Rightarrow înțelesul
+ “control”: strategiile de execuție \Rightarrow eficiență

Computational thinking

“Computational thinking is the thought processes involved in formulating a problem and expressing its solution(s) in such a way that a computer—human or machine—can effectively carry out.”

“... computational thinking will be a fundamental skill [...] used by everyone by the middle of the 21st Century.”

J. Wing, VP Microsoft Research <http://socialissues.cs.toronto.edu/?p=279.html>

Logica și calculatoarele

Important pentru noi:

Demonstrațiile logice se reduc la *calcule*
(algoritmi, programe)

Multe *probleme* din *informatică*
se pot reduce la *logică*
și rezolva apoi *automat*

Ştim deja: Operatorii logici uzuali

NU (\neg), SAU (\vee), ŞI (\wedge)

```
let bisect an =  
    an mod 4 = 0 && not (an mod 100 = 0) || an mod 400 = 0
```

Tabele de adevără:

p	$\neg p$
F	T
T	F

negație \neg NU

C: ! ML: not

$p \vee q$	q	
p	F	T
F	F	T
T	T	T

disjuncție \vee SAU

C/ML: ||

$p \wedge q$	q	
p	F	T
F	F	F
T	F	T

conjuncție \wedge ŞI

C/ML: &&

Logica propozițională

Unul din cele mai simple *limbaje* (limbaj \Rightarrow putem *exprima* ceva)
așa cum codificăm numere, etc. în *biți*
putem exprima probleme prin *formule* în logică

Discutăm:

Cum definim o *formulă logică*:

forma ei (*sintaxa*) vs. înțelesul ei (*semantica*)

Cum *reprezentăm* o formulă? pentru a opera *eficient* cu ea

Ce sunt *demonstrațiile* și *raționamentul logic*?

cum putem demonstra? se poate demonstra (sau nega) orice?

Cum *folosim* logica pentru a opera cu alte noțiuni din informatică?
(multimi, relații, etc.)

Propoziții logice

O *propoziție* (logică) e o afirmație care e fie *adevărată*, fie *falsă*, dar nu ~~ambele~~ simultan.

Sunt sau nu propoziții?

$$2 + 2 = 5$$

$$x + 2 = 4$$

Toate numerele prime mai mari ca 2 sunt impare.

$x^n + y^n = z^n$ nu are soluții întregi nenule pentru niciun $n > 2$

Dacă $x < 2$, atunci $x^2 < 4$

Logica ne permite să raționăm *precis*.

⇒ pentru aceasta trebuie să o definim *precis*

sintaxa (cum arată/e formată) și *semantica* (ce înseamnă)

Sintaxa logicii propoziționale

Un *limbaj* e definit prin
simboluri sale
și *regulile* după care combinăm corect simbolurile (*sintaxa*)

Simbolurile logicii propoziționale:

propoziții: notate deobicei cu litere p, q, r , etc.

operatori (conectori logici): negație \neg , implicație \rightarrow , paranteze $()$

Formulele logicii propoziționale: definite prin *inducție structurală*
(definim cum construim formule complexe din altele mai simple)

O formulă e:

orice *propoziție* (numită și formulă atomică)

$(\neg\alpha)$ dacă α este o formulă

$(\alpha \rightarrow \beta)$ dacă α și β sunt formule

(α, β numite *subformule*)

Alți operatori (conectori) logici

Deobicei, dăm definiții *minimale* (cât mai puține cazuri)
(orice raționament ulterior trebuie făcut pe toate cazurile)

Operatorii cunoscuți pot fi definiți folosind \neg și \rightarrow :

$$\alpha \wedge \beta \stackrel{\text{def}}{=} \neg(\alpha \rightarrow \neg\beta) \quad (\text{ȘI})$$

$$\alpha \vee \beta \stackrel{\text{def}}{=} \neg\alpha \rightarrow \beta \quad (\text{SAU})$$

$$\alpha \leftrightarrow \beta \stackrel{\text{def}}{=} (\alpha \rightarrow \beta) \wedge (\beta \rightarrow \alpha) \quad (\text{echivalență})$$

Omitem parantezele redundante, definind precedența operatorilor.

Ordinea precedenței: \neg , \wedge , \vee , \rightarrow , \leftrightarrow

Implicația e asociativă *la dreapta!* $p \rightarrow q \rightarrow r = p \rightarrow (q \rightarrow r)$

Sintaxa nu definește ce *înseamnă* o formulă. Definim *semantica* ulterior.

Sintaxa (concretă și abstractă) vs. semantică

Sintaxa: o mulțime de *reguli* care definește construcțiile unui limbaj dacă ceva nu e construit corect nu putem să-i definim înțelesul

Sintaxa *concretă* precizează modul *exact* de scriere.

prop \neg *formulă* *formulă* \wedge *formulă* *formulă* \vee *formulă*

Sintaxa *abstractă*: interesează *structura* formulei din subformule: propoziție, negația unei formule, conjuncția/disjuncția a 2 formule nu contează simbolurile concrete (\wedge , \vee), scrierea infix / prefix,...

ML: definim un tip recursiv urmărind structura (*sintaxa abstractă*):

```
type boolform = V of string | Neg of boolform  
| And of boolform * boolform | Or of boolform * boolform
```

Numele de *constructori* V, And, Or, etc. sunt alese de noi.

Implicația logică →

$p \rightarrow q$ numită și *conditional*(ă)

p : *antecedent* (în raționamente: *ipoteză, premisă*)

q : *consecvent* (în raționamente: *concluzie*)

Înțelesul: *dacă* p e adevărat, *atunci* q e adevărat (if-then)

dacă p nu e adevărat, nu știm nimic despre q (poate fi oricum)

Deci, $p \rightarrow q$ e fals doar când p e adevărat dar q e fals

		q	
		F	T
$p \rightarrow q$		F	T
p	F	T	T
	T	F	T

Tabelul de adevăr:

Exprimat cu conectorii uzuali:

$$p \rightarrow q = \neg p \vee q$$

Negarea: $\neg(p \rightarrow q) = p \wedge \neg q$

Implicația în vorbirea curentă și în logică

În limbajul natural, "dacă ... atunci" denotă adesea *cauzalitate*
dacă plouă, iau umbrela (din *cauză că* plouă)

În logica matematică, → *NU înseamnă cauzalitate*

3 e impar → 2 e număr prim implicație adevărată, $T \rightarrow T$
(dar faptul că 2 e prim *nu e din cauză că* 3 e impar)

În demonstrații, vom folosi ipoteze *relevante* (legate de concluzie)

Vorbind, spunem adesea "dacă" gândind "dacă și numai dacă"
(echivalentă, o noțiune mai puternică!)

Exemplu: Dacă depășesc viteza, iau amendă. (dar dacă nu?)

ATENȚIE: *fals implică orice!* (vezi tabelul de adevăr)

⇒ un raționament cu o verigă falsă poate duce la orice concluzie

⇒ un paradox ($A \wedge \neg A$) distrugе încrederea într-un sistem logic

Implicație: contrapozitiva, inversa, reciproca

Fiind dată o implicație $A \rightarrow B$, definim:

reciproca: $B \rightarrow A$

inversa: $\neg A \rightarrow \neg B$

contrapozitiva: $\neg B \rightarrow \neg A$

Contrapozitiva e *echivalentă* cu formula inițială (directă).

Inversa e echivalentă cu reciproca.

$A \rightarrow B$ ~~NU e echivalent~~ cu $B \rightarrow A$ (reciproca)

Semantica unei formule: funcții de adevăr

Definim riguros cum calculăm valoarea de adevăr a unei formule
= dăm o *semantică* (înțeles) formulei (o noțiune *sintactică*)

O *funcție de adevăr* v atribuie oricărei formule o *valoare de adevăr*
 $\in \{T, F\}$ astfel încăt:

$v(p)$ e definită pentru fiecare *propoziție* atomică p .

$$v(\neg\alpha) = \begin{cases} T & \text{dacă } v(\alpha) = F \\ F & \text{dacă } v(\alpha) = T \end{cases}$$

$$v(\alpha \rightarrow \beta) = \begin{cases} F & \text{dacă } v(\alpha) = T \text{ și } v(\beta) = F \\ T & \text{în caz contrar} \end{cases}$$

Exemplu: $v((a \rightarrow b) \rightarrow c)$ pentru $v(a) = T$, $v(b) = F$, $v(c) = T$
avem $v(a \rightarrow b) = F$ pentru că $v(a) = T$ și $v(b) = F$ (cazul 1)
și atunci $v((a \rightarrow b) \rightarrow c) = T$ (cazul 2: premisă falsă)

Interpretări ale unei formule

O *interpretare* a unei formule = o evaluare pentru propozițiile ei

O intrepretare *satisfacă* o formulă dacă o evaluatează la T.

Spunem că interpretarea e un *model* pentru formula respectivă.

Exemplu: pentru formula $a \wedge (\neg b \vee \neg c) \wedge (\neg a \vee c)$

interpretarea $v(a) = T, v(b) = F, v(c) = T$ o satisfacă

interpretarea $v(a) = T, v(b) = T, v(c) = T$ nu o satisfacă.

O formulă poate fi:

tautologie (validă): adevărată în *toate* interpretările

realizabilă (en. *satisfiable*): adevărată în *cel puțin o* interpretare

contradicție (nerealizabilă): nu e adevărată în *nicio* interpretare

contingentă: adevărată în unele interpretări, falsă în altele
(nici tautologie, nici contradicție)

Tabelul de adevăr

Tabelul de adevăr prezintă valoarea de adevăr a unei formule în *toate interpretările posibile*

2^n interpretări dacă formula are n propoziții

a	b	c	$a \rightarrow (b \rightarrow c)$	a	b	c	$(a \rightarrow b) \rightarrow c$
F	F	F	T	F	F	F	F
F	F	T	T	F	F	T	T
F	T	F	T	F	T	F	F
F	T	T	T	F	T	T	T
T	F	F	T	T	F	F	T
T	F	T	T	T	F	T	T
T	T	F	F	T	T	F	F
T	T	T	T	T	T	T	T

Două formule sunt *echivalente* dacă au *același tabel de adevăr*

Două formula ϕ și ψ sunt echivalente dacă $\phi \leftrightarrow \psi$ e o tautologie

Algebra Booleană

Pe multimi, \cup , \cap și complementul formează o algebră booleană.

Tot o algebră booleană formează în logică și \wedge , \vee și \neg :

Comutativitate: $A \vee B = B \vee A$ $A \wedge B = B \wedge A$

Asociativitate: $(A \vee B) \vee C = A \vee (B \vee C)$ și
 $(A \wedge B) \wedge C = A \wedge (B \wedge C)$

Distributivitate: $A \vee (B \wedge C) = (A \vee B) \wedge (A \vee C)$ și
 $A \wedge (B \vee C) = (A \wedge B) \vee (A \wedge C)$

Identitate: există două valori (aici F și T) astfel ca:

$$A \vee F = A \quad A \wedge T = A$$

Complement: $A \vee \neg A = T$ $A \wedge \neg A = F$

Alte proprietăți (pot fi deduse din cele de mai sus):

Idempotență: $A \wedge A = A$ $A \vee A = A$

Absorbție: $A \vee (A \wedge B) = A$ $A \wedge (A \vee B) = A$
 $\neg A \vee (A \wedge B) = \neg A \vee B$ *simplifică formula!*

Exemple de tautologii

$$a \vee \neg a$$

$$\neg \neg a \leftrightarrow a$$

Regulile lui de Morgan

$$\neg(a \vee b) \leftrightarrow \neg a \wedge \neg b$$

$$\neg(a \wedge b) \leftrightarrow \neg a \vee \neg b$$

$$(a \rightarrow b) \wedge (\neg a \rightarrow c) \leftrightarrow (a \wedge b) \vee (\neg a \wedge c)$$

$$a \rightarrow (b \rightarrow c) \leftrightarrow (a \wedge b) \rightarrow c$$

$$(p \rightarrow q) \wedge p \rightarrow q$$

$$(p \rightarrow q) \wedge \neg q \rightarrow \neg p$$

$$p \wedge q \rightarrow p$$

$$(p \vee q) \wedge \neg p \rightarrow q$$

$$(p \rightarrow q) \rightarrow q$$

$$(p \rightarrow q) \wedge (q \rightarrow r) \rightarrow (p \rightarrow r)$$

Reprezentarea formulelor boolene

E bine ca o reprezentare să fie:

canonică (un obiect să fie reprezentat într-un singur fel)

avem egalitate dacă și numai dacă au aceeași reprezentare

simplă și *compactă* (ușor de implementat / stocat)

ușor de prelucrat (algoritmi simpli / eficienți)

O astfel de reprezentare: *diagrame de decizie binare* (Bryant, 1986)

Descompunerea după o variabilă

Fixând valoarea unei variabile într-o formulă, aceasta se simplifică.

Fie $f = (a \vee b) \wedge (a \vee \neg c) \wedge (\neg a \vee \neg b \vee c)$. Dăm valori lui a :

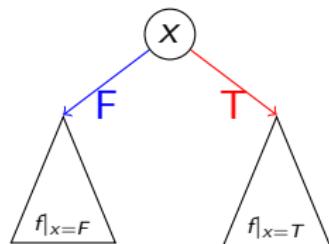
$$f|_{a=T} = T \wedge T \wedge (\neg b \vee c) = \neg b \vee c \quad f|_{a=F} = b \wedge \neg c \wedge T = b \wedge \neg c$$

Descompunerea Boole (sau *Shannon*)

$$f = x \wedge f|_{x=T} \vee \neg x \wedge f|_{x=F}$$

exprimă o funcție booleană f

în raport cu o variabilă x

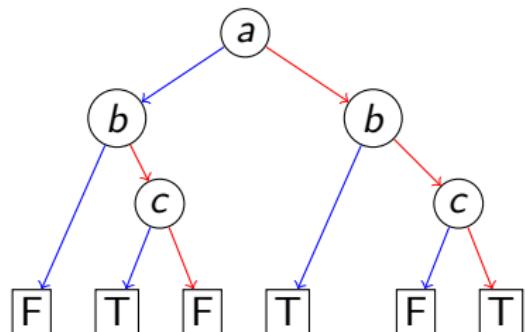
În program: if-then-else după variabila respectivă

```
let f a b c = if a then not b || c else b && not c
```

Arbore de decizie binar

Continuând pentru subformule, obținem un *arbore de decizie*: dând valori la variabile ($a=T$, $b=F$, $c=T$) și urmând ramurile respective, obținem valoarea funcției (T/F , sau $0/1$)

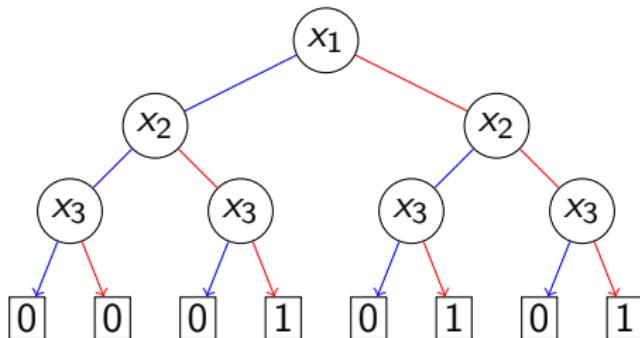
$$f|_{a=T} = T \wedge T \wedge (\neg b \vee c) = \neg b \vee c \quad f|_{a=F} = b \wedge \neg c \wedge T = b \wedge \neg c$$


```
if a then if b then c  
      else true  
else  
  if b then if c then false  
        else true  
  else false
```

Fixând ordinea variabilelor, arborele e unic (canonic), dar *inefficient*: 2^n combinații posibile, ca tabelul de adevăr (desi e mai compact)

De la arbore la diagramă de decizie

$$f(x_1, x_2, x_3) = (\neg x_1 \wedge x_2 \wedge x_3) \vee (x_1 \wedge \neg x_2 \wedge x_3) \vee (x_1 \wedge x_2 \wedge x_3)$$

de ex. $f(T, F, T) = T$, $f(F, T, F) = F$, etc.

noduri *terminale*: valoarea funcției (0 sau 1, adică **F** sau **T**)

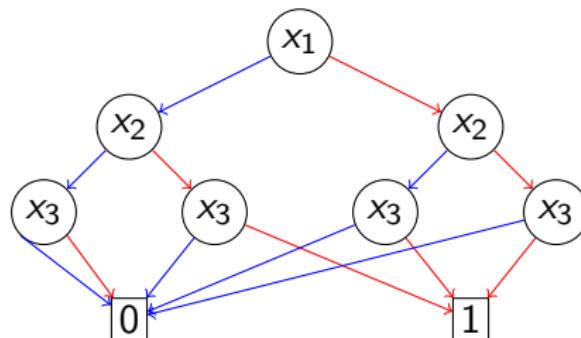
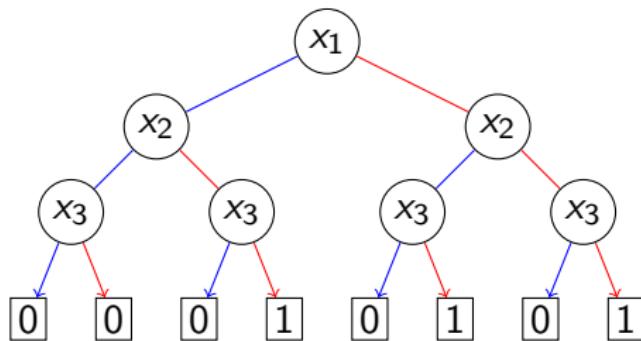
noduri *neterminale*: *variabile* x_i (de care depinde funcția)

ramuri: *low(nod)* / *high(nod)* : atribuire **F/T** a variabilei din nod

Definim 3 reguli de transformare pentru o formă mai compactă,
diagrama de decizie binară.

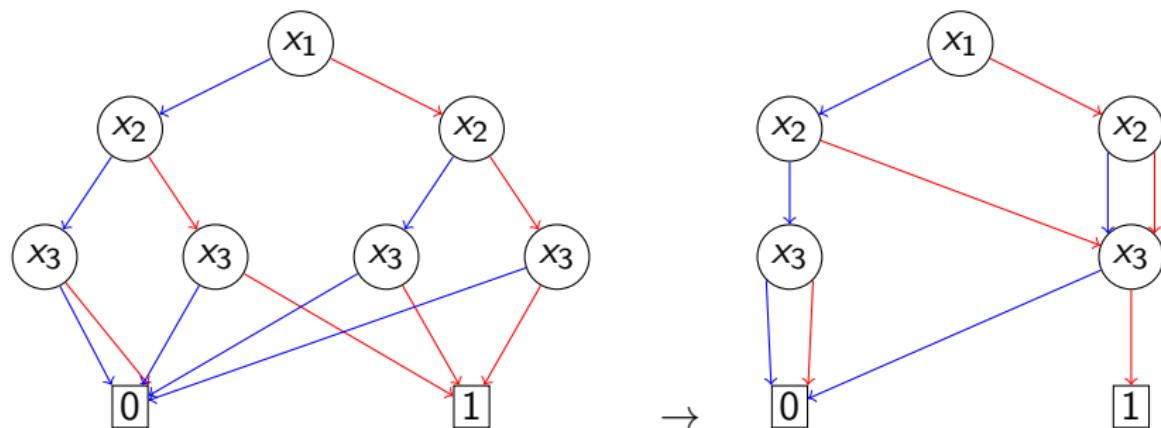
Reducerea nr. 1: Comasarea nodurilor terminale

Păstrăm o singură copie pentru nodurile 0 și 1

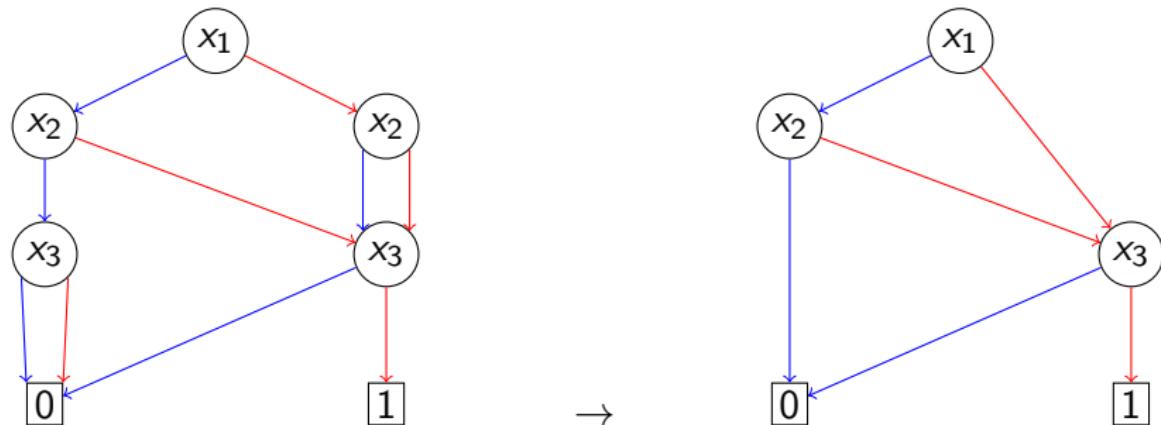
Reducerea nr. 2: Comasarea nodurilor izomorfe

Dacă $\text{low}(n_1) = \text{low}(n_2)$ și $\text{high}(n_1) = \text{high}(n_2)$, comasăm n_1 și n_2 dacă au același rezultat pe ramura fals, și același rezultat pe ramura adevărat, nodurile dau aceeași valoare

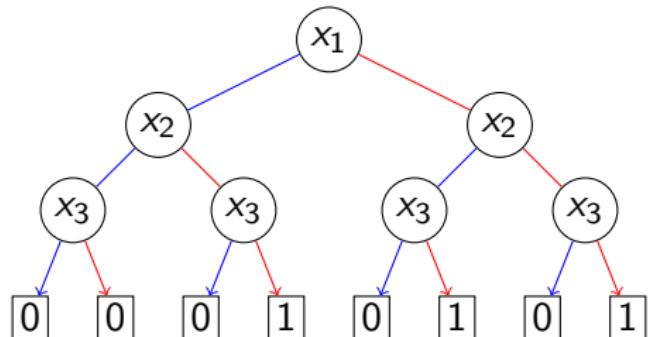

Reducerea nr. 3: Eliminarea testelor inutile

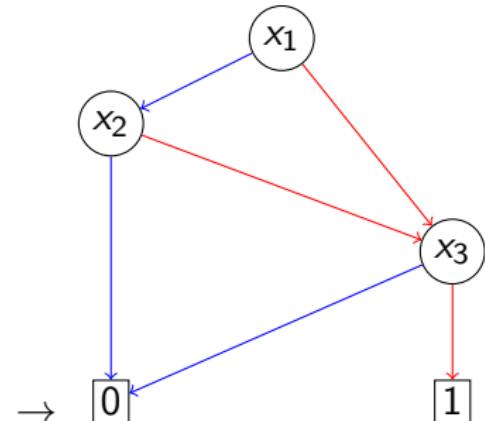
Eliminăm nodurile cu același rezultat pe ramurile fals și adevărat

De la arbore la diagramă de decizie binară

arbore de decizie binar

diagramă de decizie binară

Cele trei transformări sunt folosite pentru a *defini* o BDD.

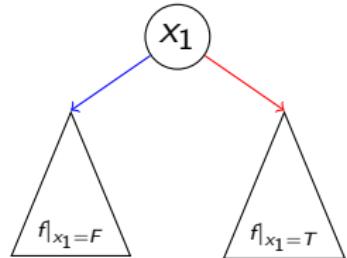
În practică, vrem să *evităm* arborele de decizie, fiind prea mare.

Aplicăm direct descompunerea funcției după o variabilă.

Cum construim practic o BDD

În practică, NU pornim de la arborele binar complet.

Construim o BDD direct *recursiv, descompunând după o variabilă*:

$$f = x_1 \wedge f|_{x_1=T} \vee \neg x_1 \wedge f|_{x_1=F}$$

construim $f|_{x_1=T}$ și $f|_{x_1=F}$

apoi *comasăm* eventuale noduri *comune* între cele două părți

BDD-urile sunt folosite în practic toate programele de proiectare pentru circuite integrate

Pentru a verifica egalitatea a două funcții
se construiesc BDD-uri pentru cele două funcții
dacă funcțiile sunt egale, se obține *aceeași* BDD
⇒ se verifică direct și eficient egalitatea funcțiilor

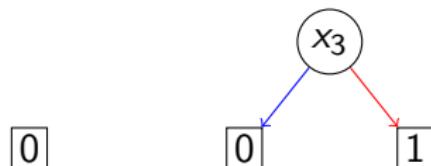
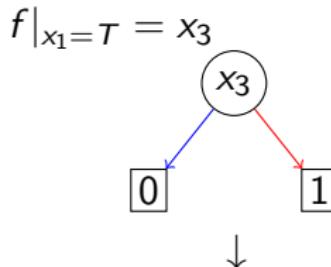
Exemplu pentru construirea de BDD

$$f(x_1, x_2, x_3) = (\neg x_1 \wedge x_2 \wedge x_3) \vee (x_1 \wedge \neg x_2 \wedge x_3) \vee (x_1 \wedge x_2 \wedge x_3)$$

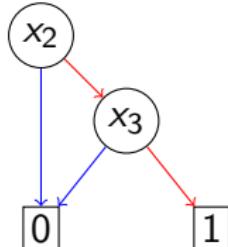
Alegem o variabilă: x_1 . Calculăm $f|_{x_1=F}$ și $f|_{x_1=T}$

Construim BDD pentru cele două funcții: direct, dacă sunt simple (T , F , p , $\neg p$), altfel continuăm *recursiv*, alegând *o nouă variabilă*:

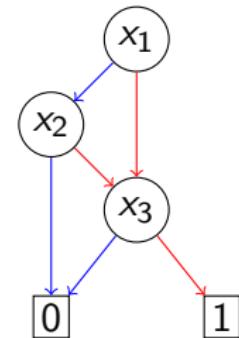
$$\begin{aligned} f_1 &= f|_{x_1=F} = x_2 \wedge x_3 \\ f_1|_{x_2=F} &= F \quad f_1|_{x_2=T} = x_3 \end{aligned}$$

Adăugăm nodul cu decizia după x_2

Adăugăm
decizia după x_1

Remarcăm că diagrama cu x_3 e comună și păstrăm o singură copie

Forma normală conjunctivă (conjunctive normal form)

folosită pentru a determina dacă o formulă e *realizabilă* (poate fi T)

Def: *Forma normală conjunctivă* $(a \vee \neg b \vee \neg d)$ clauză
 = *conjuncție* \wedge de clauze $\wedge (\neg a \vee \neg b)$ clauză
clauză = *disjuncție* \vee de *literali* $\wedge (\neg a \vee c \vee \neg d)$...
literal = propoziție sau negația ei $\wedge (\neg a \vee b \vee c)$ clauză
 (p sau $\neg p$)

Similar: forma normală *disjunctivă* (disjuncție de conjuncții)

Transformarea în formă normală conjunctivă

1) ducem (repetat) negația înăuntru *regulile lui de Morgan*
 $\neg(A \vee B) = \neg A \wedge \neg B$ $\neg(A \wedge B) = \neg A \vee \neg B$

2) ducem (repetat) disjuncția înăuntru *distributivitate*
 $(A \wedge B) \vee C = (A \vee C) \wedge (B \vee C)$

Exemplu: forma normală conjunctivă

Lucrăm *din exterior* – evităm muncă inutilă

1) ducem *negațiile înăuntru* până la propoziții r. *de Morgan*

dubla negație dispare $\neg\neg A = A$

înlocuim implicațiile dinspre exterior când ajungem la ele

$$p \rightarrow q = \neg p \vee q \quad \neg(p \rightarrow q) = p \wedge \neg q$$

2) ducem *disjuncția* \wedge *înăuntrul conjuncției* \wedge *distributivitate*

$$\begin{aligned} & \neg((r \vee \neg(p \rightarrow (q \wedge r))) \vee (p \wedge q)) \\ = & \neg(r \vee \neg(p \rightarrow (q \wedge r))) \wedge \neg(p \wedge q) \\ = & \neg r \wedge (p \rightarrow (q \wedge r)) \wedge (\neg p \vee \neg q) \\ = & \neg r \wedge (\neg p \vee (q \wedge r)) \wedge (\neg p \vee \neg q) \\ = & \neg r \wedge (\neg p \vee q) \wedge (\neg p \vee r) \wedge (\neg p \vee \neg q) \end{aligned}$$

Exemplu 2: forma normală conjunctivă

$$\begin{aligned}& \neg((a \wedge b) \vee ((a \rightarrow (b \wedge c)) \rightarrow c)) \\&= \neg(a \wedge b) \wedge \neg((a \rightarrow (b \wedge c)) \rightarrow c) \\&= (\neg a \vee \neg b) \wedge ((a \rightarrow (b \wedge c)) \wedge \neg c) \\&= (\neg a \vee \neg b) \wedge (\neg a \vee (b \wedge c)) \wedge \neg c \\&= (\neg a \vee \neg b) \wedge (\neg a \vee b) \wedge (\neg a \vee c) \wedge \neg c\end{aligned}$$

Transformarea poate crește exponențial dimensiunea formulei:

$$\begin{aligned}& (a \wedge b \wedge c) \vee (p \wedge q \wedge r) \\&= (a \vee (p \wedge q \wedge r)) \wedge (b \vee (p \wedge q \wedge r)) \wedge (c \vee (p \wedge q \wedge r)) \\&= (a \vee p) \wedge (a \vee q) \wedge (a \vee r) \wedge (b \vee p) \wedge (b \vee q) \wedge (b \vee r) \\&\quad \wedge (c \vee p) \wedge (c \vee q) \wedge (c \vee r)\end{aligned}$$

În practică, se introduc propoziții auxiliare \Rightarrow crește doar liniar